

[J. R. Poulsen.]

handling, præciseres det, hvorledes Skovene skal behandles, for at Behandlingen kan kaldes god Skovdrift. Jeg mener, at der i denne Paragrafs Stk. 2 — hvad ogsaa Venstres ærede Ordfører omtalte — lægges et alt for stærkt Baand paa Skovejerer gennem Bestemmelsen om, at han ikke maa plante Naaletræer paa Steder, hvor der nu maaske er en daarlig Løvskov, selv om Klima og Jordbund vilde egne sig bedre til en saadan Bevoksning. Jeg mener, at et af de Spørgsmaal, som skal undersøges ret nøje, er, om der ikke paa dette Omraade kunde ske en Lempelse for Skovejerne.

Venstres ærede Ordfører omtalte ogsaa § 11, hvor Betingelserne for, at der kan finde udvidet Hugst Sted, naar en Mand overtager en Skovejendom, nærmere angives. Jeg tror, at ogsaa denne Paragraf trænger til at gaas meget nøje igennem, for ifølge § 6, Stk. 1, hvortil § 11 henviser, mener jeg, at en Spekulant uden Tilladelse fra Tilsyn eller Nævn kan rasere en Skov, dersom han køber en saadan, hvor der staar godt Træ, og sælger Arealet igen, eller hvis han beholder det og tilplanter det meget langsomt paa ny. Hvis hans hele Økonomi er saa daarlig, at han ikke formaar „inden for et rimeligt Tidsrum“, som der staar, at plante, da vil det blive meget vanskeligt at forhindre ham i at ødelægge en saadan Skov. Dette mener jeg er forkert. En Ændring vil ganske vist betyde en Skærpelse over for de private Ejere, men jeg mener, at der her er noget forkert, at der er et Hul i Loven. Mit Partis Udvalgsmedlemmer i det andet høje Ting var af den Opfattelse, at Ordene „om god Skovdrift“ i § 11, Stk. 1, — hvad ogsaa Venstres ærede Ordfører nævnte — burde ændres til „og god Skovdrift“. Jeg har imidlertid i Dag faaet Underretning om — og det beder jeg den højtærede Landbrugsminister udtale sig om, naar han svarer paa vore Spørgsmaal —, at den højtærede Landbrugsminister muligvis agter at stille et Ændringsforslag herom. Det blev ved Sagens tredie Behandling i Folketinget sagt, at dette „om“ maatte være en Trykfejl for „og“, men Ministeriet fastholdt det. Jeg mener imidlertid, at Affattelsen er uheldig og bør drøftes nærmere.

Det vil ogsaa være rimeligt at drøfte § 22 og undersøge, om Skovnævnets Sammensætning er formaalstjenlig. De førstnævnte tre Medlemmer af dette Skovnævn er Embedsmænd. Det skulde jo navnlig være de private Skovejeres Interesser, der skulde varetages gennem Loven, og jeg er tilbøjelig til at finde det noget uheldigt,

at det kan se ud, som om Statseembedsmænd har Flertal i Skovnævnet, idet det 4de Medlem, der er nævnt, nemlig en Repræsentant for Hedeselskabet, ogsaa meget let kan blive en Mand, som maaske ikke vil tage saa meget Hensyn til de Spørgsmaal, der kommer frem — jeg gaar ud fra, at de allerfleste af de Spørgsmaal, der rejses, vil dreje sig om Bøgeskovene og ikke om Naaletræsskovene. Jeg synes, det er urigtigt, at det tredie Medlem, som nævnes, er Klitinspektøren. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvad Klitinspektøren har med Skovnævnet at gøre; jeg kan ikke forstaa, at disse Spørgsmaal kan falde ind under hans Domæne.

Jeg skal i øvrigt paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Behandling af Lovforslaget; og jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa Svar paa de Spørgsmaal, som jeg mener bør drøftes.

Jeppesen-Drusebjerg: Det foreliggende Lovforslag har som bekendt været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse i det andet høje Ting, og der vil derfor ikke være særlig Anledning til her at komme ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som adskillige af de Spørgsmaal, der er blevet rejst af de ærede foregaaende Talere, bedre egner sig til Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen. I dette Udvalg vil der jo blive Lejlighed til at drøfte de Anker, der er fremført, og om muligt faa rettet Bestemmelser i Lovforslaget, hvis man anser dette for formaalstjenligt eller nødvendigt.

Om selve Sagen gælder det, at den har meget stor Interesse. Forslaget griber ind i mange Forhold, og særlig maa man ikke overse de rent landskabelige Interesser — de er jo ogsaa i nogen Grad blevet varetaget gennem det foreliggende Lovforslag. Det er klart, at denne Lov bliver Rammen om de danske Skoves, særlig de danske Privatskoves Drift i Fremtiden, men sideordnet hermed har det sin store Betydning, hvorledes den kommende Administration vil blive, og inden for denne vil jo det i § 22 foreslaaede Nævn faa en meget stor Opgave. Jeg vil i denne Forbindelse sige til den ærede sidste Taler, at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre at give de af ham foreslaaede et Flertal inden for et saadant Nævn. Der er her mange Interesser at varetage, og jeg finder det meget naturligt, at det Ministerium, hvorunder denne Lovgivning sorterer, specielt ogsaa de Embedsmænd, som arbejder med disse Forhold, derunder Klitinspektøren, faar et vist Indseende med Forholdene netop som Medlemmer af det